

Predicatie
uitgesproken door **ds. J.J. Roodsant**
op 19 augustus 2010
te Lekkerkerk

Zingen: Psalm 43: 3

Lezen : Psalm 84

Gebed

Zingen: Psalm 84 : 3, 4

Geliefden, met de hulp des Heeren en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij Psalm 84 en daarvan nader bij het 7^e vers, waar des Heeren Woord aldus luidt:

“Als zij door het dal der moerbeziebomen doorgaan, stellen zij Hem tot een Fontein; ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken.”

En als aandachtspunten noem ik u:

1. In het Baca-dal
2. Door het Baca-dal
3. Uit het Baca-dal

Geliefden, David, de door de Heilige Geest geïnspireerde dichter van onze tekstpsalm, komt ons vanavond in het bijzonder te bepalen bij het dal der moerbeziebomen, dat in het Hebreeuws genoemd wordt: het Baca-dal. De precieze ligging van dat Baca-dal is helaas niet bekend, geliefden, maar uit Gods heilig en onfeilbaar Woord weten we dat dit Baca-dal gelegen was dicht bij Jeruzalem. Ja geliefden, wanneer de pelgrims opgingen naar Jeruzalem, naar Sion, de stad des groten Konings, om de HEERE der heirscharen, Die in het heilige der heiligen van de tempel woonde, daar te aanbidden, dan zagen die pelgrims op een gegeven ogenblik de stralende Godsstad in het zonlicht liggen. En dan zonken zij niet zelden op de knieën om uit te roepen: “Jeruzalem is wél gebouwd, wél saamgevoegd; wie haar beschouwt,

zal haar voor 's Bouwheers kunstwerk groeten.” Maar geliefden, om dat Jeruzalem, die stad Gods, in waarheid te mogen binnentreden, zodat er met Psalm 122 mocht worden uitgeroepen: “Daar staan, o Godsstad, onze voeten”, moesten die pelgrims eerst nog door dat Baca-dal. Want een andere weg naar Sion, naar die stad Gods, was er niet. En dat Baca-dal is een tranendal, dat Baca-dal is een jammerdal, dat Baca-dal is een dal van gewezen. Want geliefden, in dat Baca-dal rijzen de rotsen recht omhoog, zodat er geen zuchtje verkoelende wind wordt ervaren, terwijl de zon hoog aan de hemel staat te branden. In dat Baca-dal is nergens één druppeltje water tot verkoeling te vinden, zodat die pelgrims daar onafgebroken versmachtten van dorst. Bovendien zijn in dat Baca-dal, in dat jammer- en tranendal, de nachten zeer donker en dus beangstigend en bedreigend, zodat de ziel niet zelden besprongen wordt door de vraag of men wel op de goede weg naar Sion is. En in dat Baca-dal staan dus moerbeziebomen; en die moerbeziebomen laten een bepaald vocht vallen, zodat het lijkt alsof die bomen staan te wenen. En hierdoor wordt die pelgrims duidelijk gemaakt dat ze in een tranendal zijn. Ja geliefden, het vocht dat van die moerbeziebomen afdruipt, vormt op de grond een soort lijm. En aan die lijm blijft men niet zelden plakken met de sandalen, zodat het lijkt alsof men vastgehouden wordt. Bovendien hebben die moerbeziebomen lange en scherpe naalden. Daar kun je je aan beschadigen, daardoor kun je krassen en wonden oplopen; en daardoor kun je als het ware ook vastgehouden worden, zodat het lijkt alsof je tegengehouden wordt op de weg naar Jeruzalem. En weet u waarom die tekst van vanavond ons nu zoveel te zeggen heeft, geliefden? Omdat de weg welke de Heere op aarde met Zijn gunstgenoten komt te houden om in het hemelse Jeruzalem te komen, en om die eeuwige Godsstad, met zijn paarlen poorten en zijn gouden straten te gaan betreden, volkomen gelijk is aan de weg door dat Baca-dal, door dat tranendal, door dat jammerdal. En geliefden, er is ook geen andere weg en geen ander pad naar dat hemelse Jeruzalem dan door dit Baca-dal, dan door dit tranendal. Wat is het daarom erg, dat we in onze tijd bijna in elke plaats wel een christendom tegenkomen dat leeft in de waan dat de weg naar Sion slechts door de bloemhoven gaat. En men denkt op de weg naar die hemelse Godsstad slechts de aangenaamste zaken te ontmoeten; ja, men meent op die weg slechts de hallelujah's aan te heffen en de lofliederen te zingen. En dus menen ze ook, geliefden, van kracht tot kracht steeds voort te gaan en spoedig voor God in het zalig oord van Sion te verschijnen. Maar aandacht voor de zonde is er niet. En het feit dat Sion slechts door recht verlost wordt, en haar wederkerenden door gerechtigheid, wordt minachtend afgedaan, want men wil slechts evangelie horen. Men wil zich slechts onderdompelen in evangelische vrijheid en zich laten wegvoeren door evangelische vreugde. Maar och geliefden, Gods Woord leert ons zo duidelijk en

ontwifelbaar dat de weg naar het waarachtige hemelse Jeruzalem nooit anders is dan een weg door het Baca-dal. En daarom komen die ware pelgrims, met ons eerste aandachtspunt, altijd **in het Baca-dal**, om op weg te gaan naar het hemelse Jeruzalem. En dus komen die ware Sionieten in een tranendal en jammerdal, waar ze de dichter van Psalm 63:1 leren verstaan, die uitschreit: “O HEER”, mijn ziel en lichaam hijgen, en dorsten naar U in een land, dat, dor en mat, van droogte brandt, waar niemand lavenis kan krijgen.”

En weet u hóe zij in het Baca-dal komen? O geliefden, dat is niet bij de geboorte, ook al is het aardse leven een tranendal. Dat is ook niet zo wanneer een mensenkind gedoopt wordt en het uitwendige teken van het verbond des Heeren krijgt opgedrukt, ook al wordt dat heden ten dage door velen beweerd. En dat is evenmin het geval wanneer mensen openbare belijdenis afleggen en met hun verstand de leer die naar de godzaligheid is, onderschrijven. O, dat is niet van toepassing wanneer zij plaatsnemen aan de dis des verbonds, omdat ze zich laten leiden door een ontvangen tekst, door een te binnengesloten psalmvers, of door vele gevoeligheden. Maar geliefden, mensenkinderen komen in het Baca-dal door de enge poort der waarachtige wedergeboorte, en dus pas nadat zij in een weg van recht met zichzelf verloren zijn gegaan en in de dadelijkheid zijn ingelijfd in de Heere Jezus Christus. Nooit eerder, geliefden, nooit eerder! O, laat u daarom toch niet bedriegen door de hedendaagse godsdienst, die schier overal de toon aangeeft. En laat u toch niet meenemen door de vele leraars van de godsdienst, die schier overal de kansels beklimmen en die de naam hebben dat zij u het zuivere Woord van God verkondigen, terwijl zij niets anders doen dan u betoveren en u, met een schijn van waarheid, voort laten gaan op de brede weg ten eeuwigen verderve, om eens in de buitenste duisternis te komen, waar u eeuwige smarten zult lijden onder de slagen van de duivelen. Want geliefden, met uw vrome godsdienst komt u absoluut verkeerd uit. Met de uitwendig bediende sacramenten zet u geen stap op de weg naar dat hemelse Jeruzalem. Ja, u houdt het dierbare bloed van Christus slechts voor onrein, omdat u de zaligheid van iets anders verwacht dan van het plaatsvervangende, schuldbetalende en schuldwegdragende lijden en sterven van de Heere Jezus Christus. O geliefden, laat u daarom vanavond toch ernstig waarschuwen voor die vele, vele leugengeesten die in onze tijd uitgaan.

Maar geliefden, dan moet ik u ook duidelijk gaan maken dat er heel wat in het leven van een mensenkind gebeuren moet alvorens men in het Baca-dal komt. Want een mens wordt niet zómaar in Christus ingelijfd en een mensenkind is niet zomaar op het plekje waar men in de armen van Christus mag wegsmelten. Want er moet plááts gemaakt worden voor Christus, voor die dierbare Heiland en Zaligmaker. Ja geliefden, om met de hemelse Bruidegom in het geestelijk huwelijk te mogen treden, moet men eerst, in een weg van recht, gestorven zijn aan

de eerste man, en dus aan de eerste Adam; anders zal men het zevende gebod overtreden. En daarom worden degenen van wie de namen geschreven staan in het boek des levens des Lams, en die naar Gods vrije, soevereine verkiezing van eeuwigheid, onder het zegel der verkiezing zijn gelegd, aan deze zijde van dood en graf, opgezocht door de Heilige Geest, en komt Deze hen, naar Johannes 16:8, overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. O geliefden, als dat gebeurt – en wat zou het groot zijn als u dat mag kennen of beleven – dan komt het tweesnijdend scherpe zwaard van Gods Woord zoenen doorsteken, doorpriemen en doorboren. En dan worden de zielsogen van zo'n mensenkind geopend voor wie men zichzelf heeft gemaakt door de gruwelijke zondeval. Ja, dan krijgt men in het licht van de ware Godskennis, ook de ware zelfkennis. O geliefden, dan leert men de zonde bevindelijk kennen.

Ach, weet u, er wordt zoveel gepraat over de zonde en er wordt zo vaak gezegd: “Ja, zondigen is toch erg, en zonden zijn toch verschrikkelijk. Dat zou toch niet moeten kunnen.” En verder houdt het op. Maar als de Heilige Geest in waarheid in je leven gaat werken, dan leer je de zonde bevindelijk kennen, en dus met je hart kennen, met je gevoel kennen. O, dan ga je bemerken dat je niet slechts één gebod van Gods wet hebt overtreden, maar dat je schuldig staat aan alle geboden des Heeren; dan ga je zicht krijgen op al je afmakingen, al je afdwalingen, al je afgoderijen en al je afwijkingen. O, dan leer je jezelf kennen en beleven als de grootste der zondaren, die voor Gods vlekkeloze en reine ogen niet kan bestaan, om met de tollenaar in de tempel uit te gaan roepen: “O God, zijt mij zondaar genadig”, en om steeds meer een walg van jezelf te krijgen en jezelf te verfoeien in stof en as. En dan kan het niet anders, geliefden, of dan komt daar de Schuldheer des hemels zoen toe te roepen: “Betaal Mij wat gij schuldig zijt”, ...om er bevindelijk achter te komen dat er nog geen kwadrantpenning van die hemelhoge schuld kan worden afgedaan. Ach geliefden, dat gaat die mens wel proberen, zeker, want dan gaat hij het ganse aardse leven reformeren; dan gaat de televisie de deur uit, dan verandert de kleur van de kleding en dan heeft men er geen behoefte meer aan om uren in de stad langs de winkels te slenteren. Dan gaat men proberen zoveel mogelijk te kerken en zoveel mogelijk naar Gods Woord en wet te leven. Maar ach geliefden, hoe meer getracht wordt om het wereldse af te zweren en uit te bannen, des te meer komt de Heilige Geest zoenen laten zien dat men niet maar enkele zonden heeft gedaan, dat er maar niet enkele overtredingen zijn gepleegd, maar dat men in ongerechtigheid is geboren en in zonde door zijn moeder is ontvangen. Ja geliefden, dan wordt duidelijk dat er geen kruimeltje, geen speldeknopje in het leven te vinden is dat voldoet aan Gods wet en aan Gods recht. O, dan leert die mens zich kennen als gans onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad, waardoor er geen andere toekomst zal zijn dan verloren gaan; onder en door het verdoemende

en wraakoefenende recht Gods, om in de buitenste duisternis te komen, waar weinig is en knersing der tanden. Maar geliefden, bent u dan al op dit plekje terechtgekomen, zodat u dit alles bevindelijk hebt leren kennen? Bent u al waarachtig tot een doodschuldige, een doemwaardige en een helwaardige geworden, die naar Gods recht, niets anders verdiend heeft dan eeuwig te branden in de hel? Heeft de Heere al in waarheid een liefdepijl op Zijn boog gelegd en deze op u afgeschoten, zodat u tussen de gespen en het pantsier werd geraakt en hebt moeten uitroepen: “Voer mij uit het leger, want ik ben zeer verwond”? O, is de wereld der zonde met al zijn aanlokkelikheden reeds voor u vergaan? Is de Heere u al te sterk geworden, zodat u met uw waanwijsheid, uw godsdienst en uw vroomheid verloren moest gaan? Ja, bent u met uw godsdienst al op de puinhopen terechtgekomen, geliefden, zodat uw sterkte slechts in de Heere te vinden is? Want dat is het kenmerk van de ware Sionieten; leest u maar in vers 6 van onze tekstpsalm. O, de mens meent alles te kunnen en alles te kennen, en te heersen over leven en dood. Maar als de Heere in waarheid in een mensenleven komt – en wat gun ik u dat met mijn hele hart – o geliefden, dan komt die mens op het allerlaagste plekje terecht, dan wordt hij tot de voornaamste der zondaren, en dan denkt hij nooit meer zalig te kunnen worden.

Ach geliefden, als we tegenwoordig de rouwadvertenties in de krant lezen, en we laten al die afgedrukte Bijbelteksten op ons inwerken, dan lijkt het wel of praktisch iedereen zalig wordt en naar het hemelse Jeruzalem gaat. Maar nooit hebben we van die mensen gehoord dat zij in het punt des tijds zijn geweest van het dodelijkst tijdsgewricht, en dus in de vierschaar Gods met zichzelf verloren zijn gegaan en dat ze in Christus zijn ingelijfd. Nooit werd er van hen vernomen dat de Heere grote dingen in hun leven heeft gedaan en dat er bij God vandaan een wonder van genade is geschied; nooit werd er verteld dat zij overgezet zijn van de brede weg ten eeuwigen verderve op de nauwe weg ten eeuwigen leven. En nooit werd uit hun mond vernomen dat ze de hemelse Bruidegom in de armen mochten vallen en de kussen Zijnsmonds mochten gevoelen. O zeker, ze leefden ernstig en oppassend; ze waren rechtzinnig en de zuivere leer toegedaan; en ze werden nimmer gemist onder de rechte bediening van Gods Woord. Ja, ze keken verlangend uit naar Christus als Borg en Zaligmaker, als Heiland en Verlosser. Maar geliefden, hoort toch goed, want al is het groot dit alles te kennen, het is te kort om daarmee voor de Rechter van hemel en aarde te kunnen bestaan. Want nimmer hebben dezulken Christus in de dadelijkheid geschonken gekregen van Isrels God van achter het recht; nimmer zijn dezulken ingelijfd in die hemelse Borg en Zaligmaker. En dus zijn ze, met alles wat ze hebben meegemaakt, buiten Christus gebleven. En geliefden, buiten Christus is álles zonde, buiten Christus is alles de dood, buiten Christus is alles verdoemd, buiten

Christus is God een verterend Vuur en een eeuwige Gloed bij Wie niemand wonen kan. O, dan kunnen dezulken door talloze mensen bij Gods volk zijn gezet, en dan kunnen vele dominees dezulken hebben overgenomen en ingezegend, maar dan zullen ze aan de overzijde van de doodsjordaan niets anders horen dan: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is”, om eeuwig in de hel te moeten vertoeven.

Ach geliefden, dan verschijnen er de laatste jaren vele levensbeschrijvingen van mensenkinderen die allemaal bij Gods volk werden gerekend. Maar wanneer je hun levensweg naleest en wanneer je die bezief in het licht van Gods heilig en onfeilbaar Woord, dan blijkt elke keer opnieuw dat de beleving der waarachtige inlijving in Christus wordt gemist. En dus ontbreekt het ogenblik der waarachtige wedergeboorte. O geliefden, dezulken zijn zéker ómgezet en dezulken hebben zéker de wereld verlaten en het leven van vloeken en tieren en uitleven van de vleselijke begeerten afgezworen; dezulken hebben hun hele bestaan ondersteboven gegooid en zijn zonder enige twijfel tot veranderde mensen geworden. Maar geliefden, ze zijn nooit óvergezet van de brede weg ten eeuwigen verderve op de nauwe weg ten eeuwigen leven; ze zijn nooit tot vernieuwde mensen geworden omdat ze nimmer van de Heere een nieuw hart hebben gekregen; ze zijn nooit in Christus weggezonden en weggesmolten. O, al zijn ze dan bij hun begrafenis als kinderen van God ingezegend en al is er dan beweerd dat zij een goede ruil hebben gedaan, o nimmer zijn hun zonden afgewassen door het dierbare bloed van Christus; nimmer zijn ze bekleed geworden met het waarachtig hemelse bruiloftskleed en dus met Christus en met de gerechtigheid, de heiligheid en de heerlijkheid van Christus; nimmer zijn zij voor rekening van een Ander, met een hoofdletter, in het leven komen staan, en dus is er voor hen geen plaats in de heerlijkheid des Heeren.

Want geliefden, een Christus-gemis is nog geen Christus-bezit....!, ook al wordt dat tegenwoordig door velen beweerd. En een uitzien naar Christus, zodat je een uitzierend mens bent geworden, is nog geen bewijs van het waarachtig wederbarende werk van de Heilige Geest!, want daar is ook geméne genade des Geestes. En door de gemene genade des Geestes kan het zo ontzettend ver gaan met een mensenkind; ja, daardoor kan zoenen als twee druppels water gelijken op een waarachtig kind van God. Kijkt u maar naar de dwaze maagden; och, ze hadden een prachtig bruiloftskleed aan, en een brandende lamp in hun handen, ze waren op weg om de Bruidegom te begroeten, maar toen de Bruidegom kwam, bleek dat zij de olie des Heiligen Geestes in hun vaten misten. En dat het waarachtig wederbarende werk des Heeren dus niet had plaatsgevonden in hun ziel, ja, dat het waarachtig, waar zaligmakend geloof, als instrument, waardoor de weldaden Christi een mens worden toegepast, niet in hun ziel werd

gevonden. En daarom moet ik u vanavond zo ernstig verkondigen hoe een mens in het Bacadal komt, om in waarheid het hemelse Jeruzalem te betreden en de drie-enige God eeuwig te verheerlijken. O geliefden, dan zult u niet alleen het verdoemende recht Gods hebben moeten billijken en toevallen en het hoofd op het blok hebben moeten leggen, maar dan zult u dat verdoemende recht Gods ook omhelsd moeten hebben, en dus verloren zijn gegaan met uzelf, om uit te schreien: “Heere, bent U met mijn doem gediend, zoek Uw eer, ik heb het verdiend.” O geliefden, dan gaat zoenen verloren, volkomen verloren, en dan is het voor zoenen kwijt, eeuwig kwijt; dan is er nog slechts een plaats in de hel voor zo’n mensenkind. O geliefden, ook al horen we in onze bange, donkere tijd bijna niet meer over deze zaken spreken, toch zullen ze door u en door jou bevindelijk gekend moeten worden. Met minder kan het niet, geliefden, niet voor u, voor jou en voor mij. O, dan zijn er duizenden, ja, honderdduizenden, die menen recht op een plaats in het hemelse Jeruzalem te hebben: want zij hebben hongerigen te eten en dorstigen te drinken gegeven, ze hebben vreemdelingen geherbergd en naakten gekleed; ze hebben zieken en gevangenen bezocht en dus eisen zij dat de poort van het hemelse Jeruzalem voor hen opengaat. Ja, ze bonzen op de deur en ze roepen gebiedend: “Heere, Heere, doe ons open.” Maar geliefden, ze zullen niets anders horen dan: “Ik ken u niet, vanwaar gij zijt”, om eeuwig buiten te moeten blijven. Ach, onderzoekt uzelf dan toch nauw, geliefden; het is nog het heden der genade; o, ge zoudt nog wederom geboren kunnen worden, ge zoudt nog in een weg van recht in Christus ingelijfd kunnen worden. Ja, wat zou het groot zijn als de Heere u op het plekje kwam te brengen waar uw kroon omgekeerd, omgekeerd en omgekeerd zou worden; waar de afgrond van uw verlorenheid en goddeloosheid kwam te roepen tot de afgrond van Gods genade in Christus. Want als dat gebeurt, ach geliefden, dan mag u in de armen van Christus wegzinken en wegsmelten; dan mag u in Christus ingelijfd worden, en dus één lijf worden, met die dierbare, lieve, aanbiddelijke Zaligmaker; dan mag u opgelost worden in Hem Die Zichzelf heeft gegeven aan het vloekhout van Golgotha, om alles te volbrengen, zodat doorbrengers, opstandigen, vijanden Gods, doodschuldigen en doemwaardigen, uit genade gezaligd kunnen worden. O, dan zijt ge in het huwelijk getreden met die hemelse Bruidegom, die Aller-Allerliefste, Die blank en rood is, en Die de banier draagt boven tienduizend, om Hem toe te fluisteren: “Mijn Liefste, mijn Liefste; mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne, Die weidt onder de leliën.” En geliefden, dan moogt ge ook gaan beleven geheel vervuld te worden met de liefde ván Christus en met de liefde tót Christus, om uit en door Christus, God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest te beminnen, en om met de bruid uit het Hooglied uit te roepen: “Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben

krank van liefde.” O, dan hebt ge het verzoenende recht Gods in Christus mogen omhelzen! Maar geliefden, is dit dan al waarheid voor u geworden? Toe, vraagt het uzelf eens af; spreek ik voor u al bekende taal? Mag u uw hart hier al bij leggen, omdat de Heere dit in uw bestaan kwam uit te werken?

Want weet u, in het hart van die ware pelgrims zijn de gebaande wegen, zo zegt vers 6 van onze tekstpsalm. En die gebaande wegen zijn er van nature niet, geliefden; o nee, als wij mensen nog zijn zoals we geboren zijn, dan zijn er in ons leven bergen van goddeloosheid, verdorvenheid, uitwendige godsdienst, vroomheid en vormelijkheid. En dat zijn allemaal hoge bergen waarmee we denken voor de heilige en rechtvaardige God te kunnen bestaan. Maar in ons hart zijn dan ook dalen, geliefden; dalen van Godverlating en Godverloochening, van walgelijkheid en verdorvenheid; ja, dalen van diepe vijandschap tegen de Gezalfde des Heeren, tegen Gods Woord, tegen Gods dag en tegen Gods wet! O, in dat natuurlijke hart van ons is het één goddeloze, gruwelijke duivelsbende, want wij zijn door onze zondeval de duivel toegefallen, en we hebben ons voorgenomen om de Heere nooit meer te dienen, nooit meer te eren en nooit meer groot te maken. Maar als de Heere dat hart van een mens zaligmakend komt bewerken – en wat gun ik u dit van harte – o geliefden, dan worden die bergen vlak gemaakt en die dalen opgehoogd. Want de HEERE der heren is de God Die door de vlakke velden rijdt. Ja geliefden, slechts wanneer er een vlak veld is tussen de Heere en uw ziel, omdat Christus tussentrad tussen u en de vertoornde Rechter van hemel en aarde, en kwam waar te maken: “Dit deed Ik voor u, daar gij anders den eeuwigen dood hadt moeten sterven”, kunt u voor God bestaan. O, ziet daarom toch hoe het in uw leven is gesteld, geliefden, en onderzoekt toch of die gebaande wegen, waarover onze tekstpsalm spreekt, bij u al te vinden zijn. Ja, ziet toch na, of ge al in waarheid van koning zijt veranderd en van staat zijt verwisseld. Ziet toch na, of ge al werkelijk het plekje kunt aanwijzen waar ge verloren zijt gegaan met uzelf, maar waar ge ook in de armen van die Zaligmaker mocht wegzinken, om niemand anders meer te zien dan Jezus alleen. Want geliefden, dán pas, o hoort goed, dan pas zijt ge in waarheid in het Baca-dal gekomen, om eens dat hemelse Jeruzalem te gaan betreden. Nooit eerder, geliefden, nooit eerder!

Ach, er zijn zoveel mensen, misschien ook wel onder ons, die werden bij de begrafenis van een familielid zo aangegrepen; o, de smarten van de hel hadden hen besprongen, en de roepstem van dat sterven was naar binnengeslagen. Ja, er kwamen diepe indrukken van dood en eeuwigheid. O, wat werd er toen tot de Heere geroepen, wat werd er toen over de grond gekropen, wat werd er toen om genade gebedeld tot God Die de zonde niet door de vingers kan zien en Die niet van Zijn recht af kan. Ja, wat hebben ze toen gesmeekt om in het Baca-

dal te mogen komen, en naar het hemelse Jeruzalem op weg te mogen gaan. En ach, zijn dat geen duidelijke bewijzen dat de Heere met hen begonnen is, en dat de Heere hen dus in het Baca-dal heeft gebracht, zodat ze eens dat hemelse Jeruzalem in waarheid zullen binnentreden? O, mogen zij niet zeker weten dat het met hen goed zal komen voor de eeuwigheid? Maar geliefden, laat u vanavond toch waarschuwen, want u komt alleen maar in dat Baca-dal als u met uzelf bent omgekomen in een weg van recht en als u in Christus bent ingelijfd. O geliefden, dat Baca-dal betreed je slechts wanneer je dat waarachtige hemelse bruiloftskleed van Christus en van Zijn weldaden geschonken hebt gekregen. O, kijkt toch na hoe het met u is.

We willen nu eerst met elkaar gaan zingen uit Psalm 63:1:

O God, Gij zijt mijn Toeverlaat;
Mijn God, U zoek ik met verlangen,
Zo ras wij 't morgenlicht ontvangen,
Bij 't kriecken van den dageraad;
O HEER', mijn ziel en lichaam hijgen,
En dorsten naar U in een land,
Dat, dor en mat, van droogte brandt,
Waar niemand lavenis kan krijgen.

Ach geliefden, ik ontmoet regelmatig mensen die uitgebreid kunnen vertellen over wonderheerlijke gebeurtenissen in hun leven, want och, ze hebben diverse teksten ontvangen, ze hebben meegemaakt dat psalmversjes in hun gedachten kwamen; ja, ze zijn op een bijzondere wijze uitgered en bewaard. O en vele tranen van ontroering zijn onder de prediking over hun wangen gelopen. En nu menen zij dat dit allemaal duidelijke tekenen zijn dat zij het Baca-dal zijn binnengekomen. Maar ach geliefden, al is het natuurlijk groot om dit alles mee te maken, het zijn geen gronden voor de zaligheid en geen mogelijkheden om voor de Rechter van hemel en aarde te kunnen bestaan. Want daartoe zult u in de vierschaar Gods gebracht moeten worden en verloren moeten zijn gegaan met uzelf, om daarna in Christus te zijn ingelijfd. Maar wanneer dat gemist wordt, geliefden, dan kunt u wel denken in het Baca-dal te zijn, dan kunt u uzelf wel wijsmaken dat het goed met u is voor de eeuwigheid en dat u de hemelse heerlijkheid van Sion zult mogen gaan betreden, maar dan bedriegt u zichzelf. En al zijn er nog zoveel leraren die u bij Gods volk hebben gezet, o, dan hebben ze niets anders gedaan dan u bedrogen, waardoor uw bloed eenmaal van hun handen zal worden geëist. Maar

daarmee bent u nog niet in Gods heerlijkheid. En geliefden, in de plaats waar de boom valt, daar zal hij wezen, zo leert Gods Woord ons. En dus komt het er zo op áán. O, laat u daarom vanavond toch waarschuwen, en onderzoek toch of u in waarheid in het Baca-dal bent. En dan moet ik u ook waarschuwen voor de leugens die zo vaak op het zogenaamd gereformeerde erf zijn te vernemen. Want dan kun je zo vaak horen en zo vaak lezen, dat die mensen zeker mogen zijn van hun zaligheid als zij iets van Christus hebben geopenbaard hebben gekregen. “Ja”, zo wordt dan gezegd, “wanneer je iets hebt mogen zien van Christus in Zijn lieflijkheid, Zijn dierbaarheid en Zijn beminnelijkheid, dan hoef je er niet aan te twifelen of je bent in het Baca-dal, en dus op weg naar het hemelse Jeruzalem.” Maar o geliefden, de bekende waarheid van het oude volk, namelijk: “zien is geen hebben”, geldt nog steeds. Zovele mensen hebben de Heere Jezus tijdens Zijn omwandelingen op aarde gezien; duizenden mensen heeft Hij gespijzigd met brood en vis; Judas is drie jaran lang, bijna dag en nacht, met de Heere Jezus opgetrokken, maar is voor eeuwig verloren gegaan. Pilatus, Herodes en de leden van de Joodse Raad hebben de Heere Jezus gezien, maar zijn nochtans in het hellevuur terechtgekomen.

O geliefden, zien is nog geen hebben, want als je de ware weg des Heeren bewandelt, moet je met een geopenbaarde Christus in de dood terechtkomen! Want alleen een van achter het recht geschónken Christus zal u een plaats in het hemelse Jeruzalem doen beërven. Och en dan wordt er in onze tijd zo eindeloos veel geschreven over deze zaken, maar geliefden, het gaat niet om een beredeneerde waarheid, maar het gaat om een beleefde werkelijkheid. Ach, bedriegt u toch niet, want Sion wordt niet door een gezícht gered, maar Sion wordt door een gerícht gered. Wanneer u iets hebt mogen zien van Christus, o, dan is dat groot; groot, geliefden; maar wanneer er waar werk in uw ziel is geschied, zal u dit zien alleen nog maar méér in het gemís brengen, en zal er alleen nog maar meer geroepen worden tot God, om Christus te mogen ontvangen. O, wat hoop ik toch dat u zich in deze donkere tijd niet door die leugenleer en die vele leugendienaars laat bedriegen, maar dat u in waarheid die weg tot Christus naar Sion mag bewandelen, en dat u keer op keer mag wegsmelten in Christus. Want als dat gebeurt, geliefden, dan mag u, met ons tweede aandachtspunt, **door het Baca-dal** gaan. En ach, laat Gods volk maar spreken; o, de eerste tijd in dat Baca-dal is het zo kostelijk, want geliefden, dan zijn dezulken nog vol van de liefde van Christus en dan wandelen ze in hun eerste liefde. O, dan zingen ze niet zelden Psalm 26:12: “Nu stap ik rustig aan; ‘k betreed een effen baan. Mijn God verhoort nu mijn gebed.”

Maar na verloop van tijd wordt dat anders, want dan komen ze erachter bij de strijdende Kerk te behoren. Ja, dan worden ze in de strijd geworpen, de strijd tegen het oude vlees, tegen de

wereld, tegen de satan, tegen de godsdienst, tegen de vele verlokkingen en verleidingen. En dan gaat de Heere Zich niet zelden verbergen, geliefden, dan komt men in het duister terecht; o, dan steekt de hete middagzon in het moerbeidal der verdrukking op hun lichaam. En dan blijkt dat Baca-dal vol voetangels, vol klemmen en vol verschrikkingen te zijn. O geliefden, dan blijven zij soms achter die lange en scherpe naalden van die moerbeziebomen hangen; en dan hebben ze het gevoel door duivelen te worden besprongen en gegrepen. Ja, dan blijven ze soms door de neergedrupte lijm van die moerbeziebomen in het Baca-dal aan de grond plakken, en dan komen ze geen stap meer vooruit. En als het in dat Baca-dal dan donker wordt, aardedonker, o, dan zijn alle duivelen van de hel in de weer; dan hóuden ze het in hun bed niet meer uit. En wat moeten dezulken dan niet zelden uitroepen: “Ik vrees dat ik nog alles mis en dat het werk aan mijn ziel geen waarheid is.” En geliefden, dan stijgen daar ook giftige dampen op uit die moerassen en poelen in dat Baca-dal, ja, tot stikkens toe. O, dan wordt niet zelden door dezulken ervaren: “Magôr-missabib”: schrik van rondom. En dan zijn de beproevingen, benauwdheden en verdrukkingen nauwelijks te dragen. Ach, ze dachten van kracht tot kracht steeds voort te gaan, maar het wordt een voortgaan van klacht tot klacht. En wat liggen ze dan vaak op de knieën te kermen en te roepen om hulp bij de Heere vandaan. O, wat worden de woorden die we ook vanavond gezongen hebben dan vaak door hen uitgeweend: “Zend, HEER’, Uw licht en waarheid neder”; of de woorden uit de berijmde Psalm 119:3: “Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest; mocht die mij op mijn paân ten leidsman strekken.” Ach geliefden, dan kunnen ze zichzelf vaak geen naam meer geven, dan weten ze hun legering niet meer, en dan lijkt het wel of alle wegen dood lopen. En als de duivel hen dan gaat aanpakken en de woorden voor hen doet oprijzen: “God zal u nu niet meer verlossen, als weleer; u is geen heil beschoren”, o geliefden, dan sidderen ze. Ja, als de duivel hen dan tracht wijs te maken dat ze de zonde tegen de Heilige Geest hebben begaan, dat hij ze nu in zijn macht heeft en dat hij ze zal brengen in de buitenste duisternis, o geliefden, dan worden ze niet zelden naar de strop gedreven of naar het glinsterende water, om maar een einde aan hun aardse leven te maken. En als de inwonende zonde, de inklevende verdorvenheid, en dat driehoofdige monster van satan, hen elke keer weer aangrijpt en lijkt te overwinnen, o geliefden, wat kan het koud zijn op die tocht door het Baca-dal. O, hoe moet het toch verder? Ach geliefden, dezulken hebben het van binnen en van buiten zwaar in dat Baca-dal. En waar is dan de geloofsbeoefening? Waar is dan die lieflijke, tere omgang met hun hemelse Bruidegom? O, ze zitten vastgeplakt aan het aardse, aan het zien- en zinlijke. Ach geliefden, dan komt alles op de zeef terecht, en dan blijkt dit Baca-dal inderdaad een tranendal, een jammerdal te zijn. En weet u, dan zijn er vaak ook geen gebeden meer, dan zijn

er vaak geen zuchten meer; o, dan lopen de tranen soms in stilte over de wangen en dan gaat zoeen beleven wat Job ook heeft beleefd als hij wenende zijn aangezicht tot de Heere omhoog heft en zegt: “Mijn oog druipt tot God.” Dan lijkt de weg door dat Baca-dal wel een doodlopende weg te zijn. En als er dan iemand aan hem vraagt: “Hebt u nog hoop voor de zaligheid?” o, dan wenen ze uit: “Hoop?; mens ik ben vol van schrik en vreze; duizend zorgen en duizend doden kwellen mijn angstvallig hart.” En geliefden, dan kunnen ze maar niet zelf uit die lijmpotten loskomen, dan kunnen ze zichzelf niet redden. Ach, hebt ú daar dan al bevindelijk kennis aan? Weet u ervan hoe het is om die tocht door dat Baca-dal te maken? Zijn de ervaringen van Gods pelgrims voor u al bekende klanken? Ach geliefden, wanneer u hier nog een vreemdeling van bent, dan moet u er maar op rekenen dat u nimmer de tocht door het Baca-dal hebt aangevangen, want al Gods ware kinderen leren deze zaken kennen. Immers, de Heere Jezus zegt toch Zelf tegen Zijn discipelen: “In de wereld zult gij verdrukking hebben”. En wanneer Johannes in Openbaring 7 de grote schare der verlostent ziet staan, en hem gevraagd wordt waar ze vandaan komen, dan klinkt daar het antwoord: “Uit de grote verdrukking.” O geliefden, Gods kinderen gaan menigmaal gebukt onder kruisen, wegens armoede of ziekte, het verlies van een kind, de rouw over een echtgenoot of echtgenote, die dagelijks gemist wordt, de vijandschap van de satan, van de godsdienst, en wegens het telkens opnieuw vallen in zonden en ongerechtigheden. O geliefden, wat hebben ze het dan moeilijk. En weet u, niet één van Gods kinderen wordt deze weg bespaard. Och, wordt dit alles dan ook al in úw leven gevonden? Of hebt u daar geen last van? Maar als dat wél gekend wordt, geliefden, o, dan gaat het tweede deel van onze tekst ons aanwijzen wat er dan gaat gebeuren door het werk van de Heilige Geest. Want dan komen dezulken niet in een heilloze wanhoop terecht, dan komen dezulken niet aan de strop en niet in het water; dan storten dezulken zich niet van de steilte, in de afgrond van de eeuwige dood. Want dan staat er in onze tekst: dan “stellen zij Hem tot een Fontein”. En die “Hem” dat is de drie-enige God. O geliefden, dan stellen zij Hem, God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, tot een Fontein. Dan worden zij namelijk ingeleid in het wonder Gods wat Hij voor hen al van eeuwigheid heeft uitgedacht. O, dan mogen ze gaan zien dat God de Vader hen al van voor de grondlegging der wereld heeft uitverkoren; en dan mogen die woorden in hun oren klinken: “Ik heb ú liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.” O geliefden, dan mogen ze zien dat God de Vader hen toen al op het oog heeft gehad en dat Hij toen al heeft besloten om hen door het Baca-dal heen te voeren en te brengen in het hemelse Jeruzalem. O, als ze dat mogen zien, dan zinken ze weg in verwondering en dan klinkt daar niet zelden: “Waarom was ’t op mij gemunt? Daar er

duizend gaan verloren die Gij geen ontferming gunt. Schoon Gij ruim zo grote zonden hebt in mij als hen gevonden.” Maar geliefden, hebt u daar dan al weet van? En bent u dan al gebracht bij dat eeuwige raadsbesluit Gods? O, als dat waar is, dan wordt dit tot een fontein voor u te midden van alle moeiten in het Baca-dal.

Maar geliefden, dezulken worden ook bij Christus gebracht en mogen Hem ervaren als hun Fontein op die tocht door het Baca-dal. Want dan mogen ze gaan zien dat Christus het allerzwaarste Baca-dal heeft doorkropen, heeft doorleefd en heeft doorworsteld; o, dan zien ze dat Christus in Gethsémané is geweest, dat Hij daar over de grond gekropen heeft als een Worm en geen Man, schier verpletterd onder de zonde en de schuld van Gods beminden! Dan zijn ze er in de geest getuigen van dat Zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, en dan zien ze hoe Christus naar Golgotha werd gebracht, hoe Hij daar doornageld werd en hoe Hij daar moest nederdalen in de diepste smarten van de Godverlatenheid. O, wat een jammerdal voor Christus, geliefden, wat een Baca-dal voor Hem, Gods eigen Zoon. Maar Hij heeft hierdoor de vlammen van Gods toorn geblust in Zijn allesoverklimmende liefde. O, Christus is door dat Baca-dal gegaan, om al degenen die Hem van de Vader geschonken waren in de Raad des Vredes, bij te staan op hun levensweg door het Baca-dal en om dezulken te vergunnen dat zij Hem, Christus, tot een Fontein mogen stellen. Want geliefden, voor dezulken is Zijn vlees waarlijk spijs en Zijn bloed waarlijk drank op die tocht door dat Baca-dal. Ja, Christus zit aan de rechterhand van Zijn Vader om voor dat volk te bidden en om voor dat volk te zorgen. En Hij, Christus, zal er zorg voor dragen dat alles in hun leven moet dienen tot hun zaligheid. O geliefden, dan mag dat volk zien dat hen niets bij geval zal overkomen, maar dat alles uit Gods Vaderlijke hand hun toekomt, om hen in dat hemelse Jeruzalem te brengen. O, als zij Christus mogen stellen tot een Fontein, dan mogen ze opnieuw in Hem wegzinken en wegsmelten, ja, dan mogen ze opnieuw de kussen Zijns monds gevoelen. O, dan mogen ze opnieuw ervaren hoe de liefde van Christus hen komt te vervullen en hoe de geur van Christus hen komt te omgeven, zodat ze hun tocht door het Baca-dal getroost kunnen voortzetten. Ach geliefden, kunt u dan met mij meevoelen en kunt u dit met mij meebelevan omdat ook u die tocht door dat Baca-dal aan het maken bent en omdat Christus ook u tot een Fontein is geworden?

En dan ten derde, zij stellen Hém tot een Fontein, Die de derde Persoon in het Goddelijke Wezen is, de Heilige Geest. O geliefden, dan gaat de Heilige Geest het werk Gods vernieuwen; dan gaat de Heilige Geest hen opnieuw de kracht, de liefde, de moed en het verlangen schenken om door het Baca-dal heen, Thuis te komen in dat hemelse Jeruzalem, en om daar eeuwig God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest groot te maken. Ja, dan

zorgt de Heilige Geest ervoor dat zij water mogen scheppen uit de fontein des heils, dat ze verzadigd worden van vreugde, en dat ze het niet klein kunnen krijgen dat de Heere hén heeft uitverkoren tot de zaligheid, hen heeft geroepen uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht, en hen zal brengen in dat hemelse Jeruzalem.

En dat komt zo kostelijk naar voren, geliefden, in het derde deel van onze tekst, want daar staat: “Ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken.” En dat is de regen van de zielsverkwikkingen, de regen van de ziels vertroosting, de regen van de ziels versterkingen. O geliefden, dat is de regen waardoor de lijm waarin ze vastzitten, wordt opgelost, zodat ze verder kunnen; dat is de regen waardoor de giftige dampen van de duivelse aanvechtingen worden verjaagd; dat is de regen die de opengeploegde en verschroeide aarde van hun hart komt te vervullen. Ja, dat is de regen waardoor zij verkwikt mogen worden en waardoor ze met nieuwe krachten de weg mogen gaan en mogen blijven vervolgen naar het hemelse Jeruzalem. Och geliefden, dan wordt het Baca-dal der verschrikking voor dezulken tot een dal der verkwikking. Dan is er een deur der hoop in het dal van Achor. En dan weet men zeker, zoals onze tekstpsalm zegt, dat men door het Baca-dal, in het hemelse Jeruzalem komen zal. En daar mogen ze dan van getuigen, ook op hun sterfbed. Daar mogen ze van spreken en dat mogen ze aanwijzen, ja, ze mogen de Heere aanprijzen als Degene Die hen zal leiden, dwars door de dood heen, tot in dat nieuwe Jeruzalem. En dat gaat ook gebeuren, geliefden, als ze, met ons derde aandachtspunt, **uit het Baca-dal** komen, want dan mogen ze voor God in Sion verschijnen. O, dan komen ze uit het Baca-dal in het hemelse Jeruzalem en dan mogen zij daar uit genade, vanwege de verdiensten van Christus, de kroon der overwinning ontvangen. Maar dan houden ze die kroon niet op het eigen hoofd, o nee, want dan nemen ze die kroon van hun hoofd en werpen hem aan Christus’ voeten, uitroepende: “De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam.” O geliefden, dan worden ze vervuld met de hemelse vreugde en de hemelse blijdschap, en dan mogen ze uit en door Christus, God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest storeloos en volmaakt verheerlijken. Ja, dan mogen ze keer op keer uitjubelen: “Door U, door U alleen, om ’t eeuwig welbehagen”, en eeuwig zingen van Gods goedertierenheên. En dan gaat daar tot hun vreugde de kerk nooit meer uit, geliefden, nooit meer. Ach, dan begrijpt u vast wel dat het niet best met je gesteld is, als je in de aardse kerk op je horloge zit te kijken en het jammer vindt dat er nog geen “amen” wordt gezegd. Want in de hemel is het eeuwig kerk, daar klinkt eeuwig de lofprijzing op van de drie-enige God uit de mond van de triomferende Kerk. O geliefden, zult ú daar dan ook mogen zijn? Zult u dan ook mogen meezingen met de engelenkoren en de gezaligde Kerk? Zult u God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest dan ook eeuwig mogen roemen?

O, onbekeerden onder ons, wat gaat ge een eeuwig Baca-dal tegemoet, een eeuwig tranendal, een eeuwig jammerdal; en daar komt nooit meer een einde aan, onbekeerden. Nooit zal er enige verkoeling meer zijn, en de duivelen zullen u, zonder ophouden, eeuwig pijnigen. O, dan zult ge roepen: “Had ik maar, had ik maar geluisterd naar die ernstige knechtjes des Heeren; had ik maar niet gedacht dat het nog wel mee zou vallen en dat ik nog wel alle tijd zou hebben om bekeerd te worden omdat ik nog jong ben.” Maar dan is het te laat, eeuwig te laat. En toch, onbekeerden, het is nog genadetijd. O, de Heere roept nog: “Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer.” O, dat deze roep in Uw hart, door het werk des Geestes, toch weerklank zou vinden

En bekommerden onder ons, o, wat zijt ge er achtergebracht welk een gruwelijk monster van goddeloosheid ge zijt in uzelf. Maar wat hebt ge ook iets mogen zien van die dierbare Zaligmaker, die Heiland en Verlosser. O, wat hebt ge Hem nodig gekregen; en wat is er bij u een roepen en een smeken om Hem toch in de armen te mogen vallen. Maar ge kunt Hem niet pakken, want ge hebt geen handen om dat te doen. Ge kunt niet naar Hem toe gaan, want daar hebt ge geen voeten voor, immers, Hij moet u geschónken worden.

En al moogt ge dan eens een tekst ontvangen hebben, en onder de prediking ontroerd geweest zijn, dat alles is Christus niet. Ach bekommerden, blijft dan maar voor de deur der genade liggen en blijft maar bedelen, blijft maar roepen tot de Heere, tot Hij u genadig zal zijn.

En volk des Heeren, daar weet ge alles van, nietwaar. O, het was kwijt voor u, het was verloren voor u, en ge moest het verdoemende recht Gods omhelzen. Maar toen..., toen mocht ge uzelf kwijtraken in die dierbare Heiland, in die lieve Zaligmaker. O, toen kwam het bloed van Hem u te reinigen van alle zonden, rood als karmozijn, en werden zij als witte wol. Ach volk, en toen mocht ge dat Baca-dal betreden. O, dan kan het op die tocht wel eens moeilijk zijn, zeker, en dan kunt ge soms fel van alle kanten bestreden worden, maar als de Heere leven aan uw ziel geeft, dan ziet ge dat hemelse Jeruzalem in de verte liggen, en dan zegt ge met Datheen: “Heere, wanneer komt die dag, dat ik toch bij U mag wezen, en zien Uw aanschijn geprezen?” O volk, getuig dan maar van het ware werk Gods in uw hart en leven, tot de ere van Zijn Naam. En zie er maar naar uit om eeuwig weg te zinken in de verheerlijking van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

Ach, schenke de Heere ons dan wat Hem verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid.
Amen.

Zingen: Psalm 89:7

Hoe zalig is het volk dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len, Heer', in 't licht van 't Godd'lijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw Naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhogen.